מהנעשה והנשמע ב-

בית היינו

-770-

גליון מס' 4 תשמ"ה

מעתה ילקרא ביתו של אדמו"ר הרי"צ נ"ע גם:-

"בית אגודת חסידי חב"ד"

"אהל יוסף יצחק ליובאוויטש"

HAMAFITZ STAM

The *Best* - For *Less*

As worldwide distributors of Tefillin, Mezuzos, Sifrei Torah, and Megillas, we are committed to bringing you the highest quality at the lowest possible prices. Because we have *direct access* to the finest sofrim and batim-makers in Eretz HaKodesh, we are able to serve your needs without middlemen—for unbelievable savings

ISRAELI PRICES, DIRECT TO YOU

Our special SEFER TORAH Department offers a full selection of new and used sforim, as well as prompt, thorough examinations and repairs.

All sizes of TEFILLIN—gasos and dakos—made by Israel's most renowned batim-makers and scribes. Batim may be examined before painting, if desired.

Our MEZUZOS and PARSHIYOS are written only by yirei shamayim, expert sofrim. We sell no plastered ('shmeared') parchment. We also carry a wide variety of MEZUZA CASES and TALLIS BAGS.

EXCLUSIVE DISTRIBUTORS for MALCHUS TALEISIM
Made from extra-strong, extra-fine wool,
these taleisim are comparable to the best American-made, at substantial savings.

HAMAFITZ STAM

HAMAFITZ STAM
361 Kingston Avenue
(cor. Carroll St.)
Brooklyn, New York 11213
(212) 774-0900

EVERY ITEM RECHECKED BY QUALIFIED LOCAL SOFRIM
ARI-ZAL, BEIS YOSEF, CHABAD, & SEPHARDI STYLES
IMMEDIATE PERSONAL ATTENTION GIVEN EACH ORDER

WE SHIP WORLDWIDE

בס"ד.

יום א', י"א תמוז:

כשנכנס למעריב הורה בידו להגברת השירה גם לאחר שנכנס לבית־הכנסת.

היום הכניסו את הדו"ח על התהלוכה שהיתה בחג השבועות — ומיד נתקבל המענה, (ראה מדור תשובות).

בסיום קדיש האחרון התכופף והרים בדיל סיגרי"ה שהי"ה על הריצפה. יצא לקידוש לבנה, והלך עד (פתח 788) לפני הפינה של א.פ. וקינגסטון.

יום ב', "חג־הגאולה", י"ב תמוז:

9:30 התוועדות. (מפני סיבות שונות אין אנו מביאים כאן את תקצירן של השיחות).

לאחר השיחה הראשונה ניגש הרב יאלס ומסר פתק לרבי, הרבי קרא את הפתק, ולאחר מכן הניחו בסוף הסידור.

לאחר המאמר ניגש הר"ש שי' עלברג ושוחח עם הרבי מספר דקות.

באמצע אמר לכמה שיאמרו לחיים (— וכן לצלמי הוידיאו). בסיום ההתוועדות הורה הרבי לשרוק. בסיום ההתוועדות כשיצא, לא הרים הרבי את החבילה (כרגיל) שבה נמצאו המגביות (לקח את זה הרילי"ג).

ההתוועדות הסתיימה קרוב ל־1:30.

אח"כ נכנס ד"ר ווייס לרבי ושהה שם כשעה.

יום ג', "חג־הגאולה", י"ג תמוז:

כשהגיע הרבי בבוקר חילק צדקה לכל הנוכחים. כשעבר הר' ישראל שי' זאייאנץ שאלו הרבי האם היו התנאים של בתו, וענה שהם יהיו היום בערב, הרבי בירכו שיהי' בשעטומ"צ.

הרבי נסע לאוהל בשעה 2:45 (מוקדם מהרגיל), וחזר בשעה 8:45 לערך, בחזרת הש"ץ של מנחה בכה ילד קטן בגיל 3 (לייעזר פלס), הרבי הביט בו ואמר אמן, כסימן שגם הוא יאמר.

כשנסע לביתו התעניין אצל ר"י שי' קרינסקי (הנהג) מדוע לא מתוועדים, וכשזר הנ"ל ל־770 סיפר לכל הנוכחים שם, וכמובן שישבו להתוועד.

יום ד', י"ד תמוז:

היום כתבו מעל הדלת של 770 (על בליטה שמתחלת לחלון בקומה ב') "בית אגודת חסידי חב"ד אהל יוסף יצחק ליובאוויטש" (בעברית ובאנגלית).

לאחר מנחה נכנס ראש־הישיבה ר"י שי' פיקארסקי לגעה"ת, ואד"ש דיבר עמו שם. לאחר שיצא, פתח הרבי את הדלת — של געה"ת — וקרא לו חזרה, ויצא לאחר זמן קצר. — הוא שהה שם כ־15 דקות (הוא נוסע לארה"ק, ובכל שנה לפני נסיעתו נכנס לאד"ש).

תודתנו נתונה להנהלת:-

LAGVINA™ NATURAL CHEESE

LAGVINA™ 100% Natural

על עזרתה הרבה להכנת החומר לדפוס.

המערכת.

קנה את היינות והמשקאות הטובים והמובחרים אצלנו.

L'Chaim To Life!

L'Chaim To Life

Eber's Liquor & Wines

369 Kingston Avenue

Brooklyn, N.Y. 11213

493-2755

We carry the fullest line of Kosher Wines and the best in Liquors.
Remember, for even better service and to save you valuable time,
Shop early in the week

We feature ***Kesser*** and ***Ganeles Lenger*** Wines

"NO BETTER PLACE FOR WINES AND LIQUORS THAN EBER'S"

יש לנו מלאי גדול של יינות ומשקאות חריפים כשרים

בשעה 8:10 נכנס לזאל ליחידות, ביציאתו מחדרו בירך חתן וכלה שעתה התקיימה חופתם בברכת מז"ט.

בסיום היחידות הראשונה שחילק צדקה לכל הנוכחים, עצר הרבי א' ושאלו האם הוא הילדסהיים, וענה שכן. הרבי אמר לו שהוא מרוצה, מזה שחה"כ א. ורדיגר פרש מהממשלה, — וכשלא הבין מה שהרבי אמר לו — הוסיף הרבי: מה, כבודו לא יודע! (שהנ"ל פרש). והרבי הוסיף שהלואי שאחרים ילמדו ממנו.

בסיום היחידויות — לאחר שיצאו כולם — ניגש לרבי המשפיע הר' יהושע שי' קארף ודיבר עם הרבי מספר דקות, היחידויות הסתיימו בשעה 10:00 לערך.

יום ה', ט"ו תמוז:

לקריה"ת הכינו סטענדער — קופסה חדשה עם ריפוד בצדדים, עשו חורים בשולחן — ובתחתית הקופסה ישנו מדף היוצא, (כמו הסטענדער הרגיל שבו משתמש הרבי כאשר הוא יושב).

בשעה 11:00 יצא הריל"ג ואמר שהרבי ביקש שכולם יגשו לקבל ניקל'ס לצדקה! החלוקה ארכה כ־15 דקות. בשעה 2:25 נסע הרבי לאוהל — וחזר בשעה 8:10 לערך.

כשחילק הרבי מטבעות צדקה לילדים — לפני תפלת מנחה — שאל הרבי את ש.ח. פלס, איפה אחיך הקטן (הכוונה על לייזער) כדי לתת לו צדקה.

לפני מנחה הודיע הריל"ג, שלאחר מנחה תתקיים "אַ קורצע פאַרברייגנגען" (= התוועדות קצרה).

הרבי נכנס לתפלת מנחה לבוש מעיל משי.

העמידו על השולחן את הקופסה שהביאו בבוקר, וכן את הכסא.

לאחר מנחה נכנסו לרבי "ז' טובי העיר" (שנכנסו ביום ה' בדר"ח תמוז) הרבי נתן להם קונטרס י"ב־י"ג תמוז תרפ"ז (הרב מענטליק לא הי', הוא הלך לקצירת חטים).

כ־5 דקות לאחר תפלת מנחה נכנס להתוועדות. בתוך הסידור הי"ה הקונטרס י"ב־י"ג תמוז תרפ"ז, שהודפס ביום זה בהוראת הרבי, כשהתיישב הוציא הרבי את הקונטרס הנ"ל והניחו לפניו על השולחן (וכך הי"ה מונח כל ההתוועדות).

ציוה שינגנו את הניגונים של כל הנשיאים (ושיעשו זאת בקיצור), ניגנו הג' תנועות, הקאפליא של אדמו"ר אמ"צ, ימין ה', לכתחילה אריבער, הכנה, הבינוני.

מאמר כעין שיחה ד"ה יהי ה' אלוקינו עמנו כאשר הי' עם אבותינו וגו'.

שיחה א' — בכל זמן ישנו הענין המיוחד בו, וכעת נמצאים ביום **ט"ו** לחודש שקיימא סיהרא באשלמותא. וזה קשור לדור י"ד ודור ט"ו שזה קאי על מלכות דוד ושלמה, ואף שא"א ששני מלכים ימלכו יחד? מ"מ זה ענין א'

היות ונשאר לנו הפעם עמוד רק, בחרנו לשים הפעם את מאמרו של הרב ש.ד. שי' וולפא שהתפרסם ב"כפר חב"ד"

כי טוב יום בחצריך...

(תהלים פד.)

ישנם רבים, שפעמי שרחלים אליהם ויפנים הם תשבע, ידעה שכן באילו מוכרח ריינית, ואין מה לדפעל מזה.

האדם קם בבוקר פותח את עיניו וראה, אז כל יש להתפעל מזה. אבל בשנתקבלים רחמנא ליצלן באדם עייפי מרגישים פתאום איזו בתנה טיפה נתן לנו הקב"ה.

* * *

וכו' הוא דבר גם בחיצוניות.

הקב"ה וכה אותנו חסידי לובאוויטש הסתוקה בחצרות נשיא דורו ראות את האור כי טוב, ואין הכוונה בזה דווקא האור הרוחני בנגלה וכו'. כמובן רק הגבר, אלא אפילו לזה שמפנים, עם איזה מין חסידות. האור הכוחות והמוסר של חצרות ר' בבית חיינו. איזה הכשר ישרת ונאור איזה הדחה דור ראות שכים פנימיות, ואנו אינני מתרגשים בכל זה, ואינני מתפעלים מהאור הנפלא. משל היה הדבר מוכרח ישבעי וכלל עילפי.

אבל כשמתרחקים קצת לכסף חדשים ישנו זוכים לחזור ולראות את האור כי טוב. אזי מרגישים כי אכן: "מה רבו מעשיך", וכפי רש"י "ככה אחדות וחכיבות משכנותיך". תיך. כמה נעים לחיש שוב את הרגעיות הכיוחדת של מנחה ומעריב ביום כמה נורא ונשגב להצטופף שוב לקריאת הקודש בשם ה' אדמו"ר שליט"א נמנם בשני ובחמישי. אזן קדושה ותעלות איפפה את כל אחד מהקהל מלאים בעת קבלת שבת כמעריב קדשינו אשרי ישבי ביתך

* * *

וכשמתרחקים בנשמיות כמקום קדוש זה נזוכרים כאותם הרגעים. הרי שם נכספה וגם כלתה נפשי לחצרות ה'. כי בחצר עצבה יש קדושה. דעם רבנים ר' אברה. "בחרתי הסתופף בבית אלקיי". "אבחר לחסות בסף השער של בית ה'". ומעידות הדר עד ס"ו. שם. בסף השער. גם קודם שנכנסים לפני ולפנים. גם קודם התפילות והתהווערדיות. גם לא בזמן מיוחד של ימים נוראים אי שלוש רגלים. אלא אין א פטוטער מישוואך. רק דבר הגלך בכפתן דשרי. ואתר מרגיש. אבי יש חדר

בכקום הזה" וכתרגומו "לית דין אתר דדחיל". כאן הוא המקום שאלקות בפשיטות ועולמות בהתחדשות. כאן הוא המקום שבו כיוחדרה ההרגשה הפנימית שכל עניני בעולמא דין היא להאיר את העולם באור התורה והמ"ע ציה. כאן הוא המקום שהקירות שכו. עצי השיטים העומדים. החקרה. הרצפה והאויר. מבטלים את השטות דלעומת זה. ומחדירים שטות דקדושה ומסירות נפש בכל מי שבא להסתופף בסף השער ולאחוז אין דעם רבינו קדיאקע

* * *

אשרינו. מה טוב חלקנו. מה נעים גורלנו. ומה יפה ירושתנו. כאמת אדרין אידן. הכה תנצל את רוב הטוב הרוחני הכרשפע עלינו

ועל כל ההולכים בתמים. כל אחד על משמרתו. משמרת הקודש. זכור את דברי כ"ק אדמו"ר שליט"א בשכת מברכים ניסן השתא. כי את כל ההכנות ככר עשו עברינו. ואה כל הדרכים ככר סללו הרבים. והאירו עבירנו גם את המקומות החשוכים ביותר. ולנו נשאר רק למלא את הציווי: "עמדו הכן כולכם". לעשות המוטל עלינו כפועל ממש ולהיות מוכנים לגאולה השלמה.

ואז. כל אלו שזכו לטעום מאילנא דחיי החצרות הי. וכ"ק אדמו"ר שליט"א בראשם. ילכו עם כל כלל ישראל מחיל אל חיל. ובקרוב ממש יראו אל אלקים בציון בכיאת משיח צדקנו.

עם דוד המלך ובדוגמת "שליח" ששלמה הי"ה שליח של דוד. ומכיון שמאן מלכי רבנן, ע"כ נמצאים בזמן הגאולה של הרבי הריי"ץ נ"ע וכאן המקום דלבר על התקנות של הרבי. וציוה לפרסם תקנות אלו. והם: אמירת חת"ת (חומש, תהלים, תניא). ועד"ז בענין תפילה בציבור שצ"ל הכנה כללית "ידע לפני מי אתה עומד", ובעיקר ישנה תקנה בענין השקידה בעבודת התפלה, ועד"ז בקו השלישי בענין הצדקה שבעל הגאולה השתדל בזה ביותר.

בין השיעורים שבעל הגאולה דיבור זהו בנוגע ללימו דפרשת השבוע, ובקביעות היום זה מחמישי ועד ששי דפרשת בלק. ההוראה מזה: דהנה כתיב ה' אלקיו עמו ותרועת מלך בו. דאעפ"י שיש גלות ולכאורה זה מפריע לקשר שבין ישראל להקב"ה ח"ו, ע"ז אומרים שה' אלקיו **עמו**, ויתירה מזו "ותרועת מלך" ורש"י מפרש מלשון "רעות", שזה מורה על החביבות של ה' לבנ"י.

ההוראה משיעור רמב"ם היומי — [שלימוד הרמב"ם שייך גם לקטן (ולגדול), שכתוב בתחילת הרמב"ם יסוד היסודות וכו' שיש שם מצוי ראשון וגם ילד קטן יודע א"ז באם חונך בחינוך טוב, וזה מונח אצלו גם בשכל ולא רק באמונה שמבין בשכלו שלהוריו שנותנים לו את מזונותיו היה להם הורים שהם היו יותר חזקים מהוריו, וממילא מבין בפשיטות שהקב"ה נתן לו את צרכיו) ע"כ מאמר המוסגר. בסוף הלכות איסורי ביאה בנוגע לאכילת תרומה לכהנים צריך בדיקה עד המזבח בזמן ביהמ"ק, שמכיון שהסבא שלו שימש במזבח זה מסייע לנכדו שיוכל לאכול בתרומה, ובפרט אם הוא עצמו שימש במזבח, ועד"ז בנוגע לתפילות הגמ' אומרת שזה במקום תמידין, וע"כ אין צריך לבודקו כיון שהוא משמש על המזבח, וזה נאמר על כל יהודי שכיון שמשמש לפני המזבח ע"כ אי"צ לבדקו. וכעת נמצאים אנו בזמן דעקבתא דמשיחא ויש תוקף יותר בענין האמונה, וצריך להתחזק בתקנות של הרבי הו"יי"ץ נ"ע.

ההתוועדות הסתיימה בשעה 11:45.

בצאתו לביתו החליף מספר מילים עם ר"ב שי' אלטהויז.

יום הש"ק, י"ז תמוז, פ' בלק:

כשנכנס לשחרית הודיעו על התוועדות.

שיחה א' — השבת — אחרי ימי הגאולה י"ב י"ג תמוז, וש בה מעלה על ימי הגאולה שהרי כל הענינים (של השבוע, כולל) דימי הגאולה עומדים בשבת באופן נעלה ביותר, ויכולו — תענוג. ומכך מובן שענינים שהיו בימי הגאולה עליהם להיות ביתר שאת בשבת (ושרו משך זמן ארוך, הרבי עודד השירה, כמו"כ ציוה לכמה מאנ"ש וילדים לומר לחיים).

שיחה ב' — (1) פרשת השבוע — בלק, קשורה לגאולה, כפי שכתוב במאמרי הגאולה "**וקבל** היהודים את אשר החלו לעשות", והיינו שלוקחים את ה"בלק" (דרגה נמוכה ביותר) והופכים אותו ל"קבל" (דרגה גבוה ביותר). (2) תאריך היום — י"ז תמוז, ומעלתו תהי' בגילוי לע"ל, שהרי

על הכינוס של הכולל "תפארת זקנים לוי יצחק" שלפני חה"ש, הוציא ורבי $600 והואיל לענות:

"**כמפורסם מכמה שנים לפני חה"ש מבקרים עה"צ, ויזמין נואמים מתאימים — מצו"ב לחלק להנ"ל לאו"א שי' שליחות מצוה — לצדקה**".

על הדו"ח מהנ"ל (הכינוס), הואיל הרבי לענות:

"**נת' ות"ח והזמ"ג בסמיכות וכו' אזכיר עה"צ**".

על הדו"ח של התהלוכה שהתקיימה בחג השבועות, הואיל הרבי לענות:

"**נת' ות"ח ודבר בעיתו בסמיכות לימי הגאולה י"ב-י"ג תמוז אזכיר עה"צ**".

הערה:

בגליוננו הקודם במדור זה בתשובה השביעית להר' יוסף שי' ו. נפלה שם טעות, ובמקום **כעין** צ"ל **כן**.

בדידי הוה עובדא:

מספר מ.מ.ה:

כשיצא הרבי שליט"א בהכרזה על מבצע נרות־שבת־קודש, הי"ה יהודי א', בא' המקומות בקאליפורניא שהי"ה מתנגד מאוד לליובאוויטש, אותו יהודי הי"ה רב של א' העדות ושכנע שם את עדתו שבנותיהם לא מחוייבות ולא צריכות לברך כלל על נרות־שבת־קודש בעת ההדלקה.

באותו זמן נתקפה ילדה א' שם במחלת השינה, והרופאים לא ידעו כלל מה לעשות, והשעות שהילדה היתה ישנה הלכו ונתרבו מיום ליום, ועד כדי כך שהיתה ישינה רוב היום, ל"ע.

מצבה הי' מאוד מסוכן, ואביה פנה לעסקן החב"די שבמקום וביקש שיכתוב לרבי שליט"א על המצב החמור, וכן לבקש את ברכתו הק', תשובת הרבי היתה — שהילדה תתחיל להדליק נרות־שבת־קודש, כשהתחילה הילדה להדליק, התחילה אט, אט, להבריא ממחלתה עד שהייתה ככל הילדות הרגילות. כשסיפור זה נודע לרב הנ"ל, ציוה על הילדה שתדליק מהיום בלי ברכה.

הילדה עשתה כדברי הרב, וכעבור זמן קצר חזרה מחלתה שוב ל"ע. הוריה לא ידעו בכלל שהיא הפסיקה להדליק נרות־שבת־קודש, אך השליח החב"די, ששמע שהמחלה שבה אליה שוב, החל לברר אצל הילדה האם באמת קיימה את הוראת הרבי שליט"א, וגילה כי הילדה הפסיקה לקיים את הוראת הרבי, השליח החב"די העמיד את ההורים על חומרת המצב.

הילדה שוב החלה להדליק נרות־שבת־קודש בברכה, וב"ה נרפאה ממחלתה.

הימים אלו יהפכו לימי ששון ושמחה. ומעין זה השנה שי״ז חל בשבת שאסור שיהי׳ סימן לצום כלל ולהיפך צ״ל שמחה בשבת שהרי אין עצב בה.

מאמר ד״ה ברוך הגומל (מיוסד על מאמרי הגאולה).

שיחה ג׳ — רש״י כג, כב (״אל **מוציאם** ממצרים״ (— גם עתה מוציאם כי הוציאם על תנאי, ובאם לא יקיימוהו יחזרו לשם). זהר — הסיפור עם הינוקא שלא רצה לקחת מהם ברכה כי לא קראו ק״ש — והקשר לג׳ הקווים, ומאמרי הגאולה. פרקי אבות — פרק ו׳ משנה ב׳ אין לך בן חורין אלא מי שעוסק בתורה״. רמב״ם — (1) הל׳ מאכלות אסורות רפ״ב (ביאור הרגצ׳ובי בדברי הרמב״ם). (2) רואים עד כמה התורה תורת אמת עד שכל הפרטים בקשר לחיות טמאות מדויקים אף שנמצאו אח״כ מקומות חדשים (אוסטרלי׳ ארה״ב כו׳) ושם נתגלו חיות חדשות.

הורה להר׳ משה שי׳ וישצקי לומר לחיים.

ההתוועדות הסתיימה בשעה 7:00.

יום א׳, י״ח תמוז, תענית (נדחה):

ביציאתו וכניסתו של הרבי לקריה״ת עמדו זוג הורים עם ילדיהם הפעוט בן השנתיים החולה ל״ע במחלה, הרבי בירכו ברפו״ש.

בשעה 3:15 נכנס הרבי למנחה למטה ולאחריה אמר ״דברי־כיבושין״.

מתאספין אנחנו לדבר ״דברי כיבושין״, וזהו משום שעדיין משיח צדקנו טרם הגיע. ועכ״ז יש בזה מעלה וכידוע שכל דבר בעולם ישו בו ניצוץ שמחי״ה אותו וממילה גם במה שאנו מתענים יש בזה ניצוץ קדושה, ואדרבה הניצוץ שמחי״ה דבר בלתי רצוי שי בו ניצוץ נעלה יותר מאשר הטוב שע״ד הרגיל.

והביאור בזה: דהנה אף שהתענית הוא עת רצון ובלשון הכתוב ״כי נר מצוה וגו׳״, ועכ״ז צ״ל ״ודרך חיים תוכחת מוסר״, שצריך לומר דברי כיבושין, והגמ׳ בסוטה אומרת שבזמן הגלות כל יום ח״ו גרוע מהשני, ואסור ח״ו ליפול ביאוש מזה, דהנה באגה״ק כתוב עה״פ רחץ ה את צואת בת ציון שהמלך עושה זאת בעצמו בלי שליח כדי להוציא את הדברים הבלתי רצויים מבנו.

ועד״ז הצום די״ז בתמוז הוא הסיבה לשאר הצומות וא״כ זה מורה שהי״ה דבר גרוע ביותר ובפרט המקרה הראשון שקרה בו זה שנשתברו הלוחות. ועכ״ז ה׳ אמר למשה אל תצטער שעי״ז הגיעו לכפלים לתושי״ה בלוחות השניות. וע״י העירעור שקרה בשבירת הלוחות הראשונות, עי״ז הגיעו לדרגה נעלית וכידוע במעלת שטר שיצא עליו ערעור ונתקיים בבי״ד שיש בו תוקף חזק ביותר עד שא״א להוציא עליו ערעור יותר.

הוראה מהקביעות שבש.ז. י״ז בתמוז נדחה, וזה חל **בח״י** לחדש, ואפי׳ ילד קטן יודע הפי׳ במילה ״חי״ שזהו״ע חיים, דקאי על התורה שהיא חיינו.

ההוראה משיעור חת״ת היומי — חומש פ׳ פינחס שפינחס הוא אליהו

במשר הגאולה, ובסוף השיעור דיום א׳ נאמר צרור את המדיינים מדין זהו ענין היפך אהבת ישראל מלשון מדון ומריבה, ועז״נ נקמת הוי׳ במדין, שכאשר יש מדון וריב זהו נקמה נגד הוי׳ ה״י.

תהלים ח״י לחדש — שמוזכרים בשיעור זה הד׳ שצריכים להודות ומסיים ״אשר חרפו עקבות משיחך״ וידועה השיחה בענין חיילי בית דוד.

תניא פ״ו דאגה״ת — בנוגע לחיות בעולם בזמן הזה מהקב״ה ע״י הממוצעים, ולכן יכול חייב כריתות ומיתות לחיות יותר מחמישים ששים שנה. וזהו משום שה׳ מאריך אף.

ההוראה משיעור רמב״ם היומי — הל׳ מאכלות אסורות רפ״ו. הדין בנוגע לחגבים ורמשים שמותר לשתות הדם שלהם. וזהו משום שקליפות מחפשים יניקה מדבר שיש בו חיות וע״ד גנב שגונב דבר שמשתלם לו לגנוב, אבל רמשים בקושי יש להם חיות להחיות את עצמם.

היתה גם הוראה ללמוד הל׳ בית הבחירה ומשניות וישעי׳ הקשורים לבנין הבית במהרה בימינו, וכמ״ש במדרש שע״י הלימוד בהלכות אלו מעלה עליו כאילו זה נבנה.

ולסיום היתה חלוקת דולרים ע״י הטנקיסטים.

יום ב׳, י״ט תמוז:

לאחר קריה״ת המתינו לרבי בגעה״ת ועד־עשירים שעוזרים למוסדות חב״ד, (אתם היו: הר׳ שמוטקין, הר׳ קונין ועוד).

הרבי לחץ את ידם, ודיבר עמם באנגלית, וזה מה שהספקנו לקלוט:

הם אמרו שהם ימלאו את כל מה שקיבלו על עצמם.

הרבי אמר שצריך להיות עוד יותר מזה, לאחר מכן בירכם הרבי, ואמר: היות ועומדים בג׳ השבועות ממילא נשמע בשו״ט שמשיח יבא, וכשיבוא המשיח יעבירו את כל הבתים והנכסים והרכוש לארה״ק — זה יהי״ה במהירות — ולא יצטרכו לכרטיסים... וממילא לא יצטרכו לדאוג להוצאות.

הרבי לחץ את ידם שוב ואמר שהוא לא יתן יד לשלוחים כי הם לא יקבלו את זה...

הרבי נסע לאוהל.

מתשובות כ״ק אדמו״ר שליט״א שהגיעו לידינו:

על דו״ח פעילות של א׳ הערים בארץ, הואיל הרבי לענות:

״נת׳ ות״ח אזכיר עה״צ, שתהא פעולה נמשכת בכל **ויבש״ט (־ או ובשו״ט) ומתוך שמחה ורוממות הרוח קוממיות״.**

לא׳ שכתב ענין כללי בנוגע ליהודי רוסי״ה, הואיל הרבי לענות:

״נת׳ ות״ח ודבר בעיתו בסמיכות לר״ח תמוז חודש הגאולה מלכתחילה אריבער, אזכיר עה״צ״.